

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. G.**, bývajúceho v P., zastúpeného advokátskou kanceláriou P. a partneri, s. r. o., so sídlom v P., proti žalovanému **1) V. M., s. r. o.**, so sídlom vo V., **2) J. B.**, bývajúcemu v P., **o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalovaného 1)**, ktorá sa vedie na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 19 Cb 79/2011, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Prešove, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Peter Šamo, JUDr. J. Škrab a JUDr. Roman Tóth **n i e s ú v y l ú č e n í** z rozhodovania vo veci Okresného súdu v Prešove sp. zn. 19 Cb 79/2011.

O d ô v o d n e n i e :

Podaním z 8. septembra 2011, v ktorom je uvedené, že ho robí žalovaný 2) - konateľ žalovaného 1), namietaol zaujatosť sudcov Krajského súdu v Prešove. Ako dôvod uviedol, že žalobca a Ing. V.D. niekoľkokrát svorne tvrdili, že sa poznajú so sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Viliamom Dohňanským, ktorého synom je Ing. D.. Žalobca je najlepším priateľom Ing. D.. Tvrdia, že akékoľvek spory majú vopred vyhrané, preto žalovaný nemá šancu na úspech. Má podozrenie na korupciu keďže majú známych na Krajskom a Okresnom súde v Prešove aj zmenili sídlo spoločnosti z Bratislavy do Veľkého Šariša.

Ustanovenie § 15a ods. 1 O. s. p. neumožňuje namietať a vylúčiť súd, ale len sudcu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nerozhodoval o vylúčení resp. nevyhlúčení Krajského súdu v Prešove ani o všetkých jeho sudcoch, ale len o sudcoch, ktorý majú podľa rozvrhu práce prejednať predmetnú vec. Sú nimi sudcovia JUDr. Peter Šamo, JUDr. J. Škrab a JUDr. Roman Tóth. Uvedení sudcovia

vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedli, že sa necítia byť vo veci zaujatí. JUDr. Dohňanský bol až do odchodu na Najvyšší súd Slovenskej republiky ich kolegom – sudcom Krajského súdu v Prešove. Ako s kolegom sú s nim v priateľskom vzťahu. Zástupcu žalobcu poznajú len zo služobného styku. Žalobcu, žalovaného v druhom rade ani štatutárnych zástupcov žalovaného v prvom rade nepoznajú. Spoločníkov žalovanej spoločnosti nepoznajú a nemajú k nim ani k účastníkom konania žiaden vzťah. Nemajú vzťah ani k veci a nevedia o žiadnych okolnostiach, ktoré by mohli byť dôvodom ich zaujatosti.

O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd v senáte (§ 16 ods. 1 O. s. p.).

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom pre vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 1, 3 O. s. p.).

Ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého je treba vychádzať pri posudzovaní námietky zaujatosti, predpokladá taký vzťah osobného záujmu sudcu vo veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, či ich zástupcom, ktorý by i pri všetkej snahe o nestrannosť mohol ovplyvniť objektívny postup sudcu v konaní a pri rozhodovaní.

Konajúcemu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je známe, že JUDr. Viliam Dohňanský, ktorého synom je podľa žalovaného Ing. D., je necelý rok sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a predtým bol sudcom Krajského súdu v Prešove, teda kolegom väčšiny terajších sudcov tohto súdu. Sudcovia senátu, ktorí majú vo veci rozhodovať, uviedli, že sú s nim v priateľskom vzťahu. Napriek uvedenej skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvody, pre ktoré by mali byť uvedení sudcovia vylúčení z rozhodovania vo veci.

Ing. V.D., ktorý je podľa tvrdenia žalovaného 2), synom JUDr. Dohňanského, nie je účastníkom konania, hoci podľa aktuálneho zápisu v obchodnom registri je spoločníkom žalovaného 1). Z obsahu spisu však vyplýva, že sa za spoločníka spoločnosti nepovažuje, pretože svoj obchodný podiel predal 11. apríla 2011 žalobcovi a nikdy neurobil žiaden úkon smerujúci k spätnému odkúpeniu svojho podielu od žalobcu (listy adresovaný obchodnému registru a trestné oznámenie). Z uvedeného vyplýva,

že sa ho spor resp. jeho možný výsledok bezprostredne nedotýka. Navyše z vyjadrení všetkých členov senátu vyplýva, že nepoznajú žalobcu, žalovaného J. B. ani spoločníkov a konateľov žalovanej spoločnosti. Žalovaným uvádzaná personálna väzba konajúcich sudcov na žalobcu ich vzťah k predmetu konania by bola teda len nepriama, sprostredkovaná cez ďalšie dve osoby. Za tejto situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený, nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti vyjadrenia konajúcich sudcov, že ani k veci ani k účastníkom konania nemajú žiaden vzťah, ktorý by mohol ovplyvniť neustrannosť ich konania a rozhodovanie v predmetnej veci.

Doterajší postup sudcov v konaní ani žiadne iné skutočnosti nedávajú dôvod na pochybnosť o ich nezaujatosti vo veci. I keby bolo pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca sa vyjadroval v tom zmysle, že všetky spory má vopred vyhraté, neznamenaloby to však zároveň aj pravdivosť tvrdenia žalobcu o jeho vzťahu k sudcom a možnom vplyve na ich rozhodovanie.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie je dôvod považovať sudcov určených na rozhodovanie v predmetnej veci za zaujatých, preto podľa § 16 ods. 1 O. s. p. rozhodol o ich nevyhlúčení.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. februára 2012

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková